अथ चतुर्थोऽनुवाकः।

तृतीये भौम्यादिपशुसूक्तान्यभिहितानि। चतुर्थे त्वभिमातिहेन्द्रादिपशुसूक्तान्युच्यन्ते। तत्रेन्द्रायाभिमातिघ्ने ललामं प्राशृङ्गमालभेतेत्यस्य वपायाः पुरोऽनुवाक्यामाह "इन्द्रस्तरस्वानभिमातिहोग्रः। हिरण्यवाशीरिषिरः सुवर्षाः। तस्य वयꣳ सुमतौ यज्ञियस्य। अपि भद्रे सौमनसे स्याम" इति। योऽयम् 'इन्द्रः', अस्ति 'यज्ञियस्य' यज्ञार्हस्य, 'तस्य' इन्द्रस्य, 'सुमतौ' अनुग्रहबुद्धौ, 'वयं', 'स्याम' तिष्ठेम। कीदृश इन्द्रः, 'तरस्वान्' तरोजवस्तद्वान्, 'अभिमातिहा' शत्रुघाती, 'उग्रः' शत्रुषु शूरः, वाशीति वाङ्नाम हिरण्यां वाश्यां वाचि यस्यासौ 'हिरण्यवाशीः', अस्मै शतम्, अस्मै सहस्रं इत्येवं सर्व्वदा धनदानं वक्तीत्यर्थः। 'इषिरः' एषणीयः, 'सुवर्षाः' स्वर्गप्रदः, तादृशस्यानुग्रहे स्थित्वा 'भद्रे' कल्याणे, 'सौमनसेऽपि' चित्तसमाधानरूपे सुखेऽपि, 'स्याम' तिष्ठेम॥

अथ वपाया याज्यामाह। "हिरण्यवर्णो अभयं कृणोतु। अभिमातिहेन्द्रः पृतनासु जिष्णुः। स नः शर्म्म त्रिवरूथं वियꣳसत्। यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः" इति। अयम् 'इन्द्रः', अस्माकम् 'अभयं', 'कृणोतु' करोतु। कीदृशः, 'हिरण्यवर्णः' सर्व्वाभरणभूषितत्वेन हिरण्यसदृशवर्णोपेतः, 'अभिमातिहा' शत्रुघाती, 'पृतनासु' परकीयसेनासु, 'जिष्णुः' जयशीलः, 'सः' तादृश इन्द्रः, 'नः' अस्मभ्यं, 'त्रिवरूथं' त्रिभूमिकं, 'शर्म्म' गृहं, 'वियंसत्' विशेषेण यच्छतु। हे इन्द्र, यस्त्वं, ये च त्वत्सेवकाः,